

Antrasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas teisės klaida, padaryta nusprendus, kad kapitalo vertės padidėjimas galėjo būti atskaitytas taikant kitokią normą, nei numatyta Pareigūnų tarnybos nuostatuose ir tik remiantis kapitalu, kuris galėjo būti pervestas. Tačiau kapitalo vertės padidėjimas galėjo būti atskaitytas laikantis Pareigūnų tarnybos nuostatų, pagal kuriuos privalu užtikrinti aktuarinę pusiausvyrą ir šiuo tikslu numatyta taikyti 3,1 % palūkanų normą. Be to, remdamasis suma, kuri „gali būti pervesta“, kai Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad suinteresuotojo asmens pensines teises atitinkantis kapitalas perskaičiuojamas į pensijų draudimo stažo metus remiantis faktiškai pervesta suma, Bendrasis Teismas pažeidė šią nuostatą ir nepaisė 2015 m. spalio 13 d. Bendrojo Teismo apeliacinėje byloje priimto Sprendimo *Komisija / Verile ir Gjergij* (T-104/14 P).

Trečiasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas teisės klaida, padaryta suteikus Komisijos priimtoms Pareigūnų tarnybos nuostatų bendrosioms įgyvendinimo nuostatoms pirmumą prieš pačius Pareigūnų tarnybos nuostatus, kurie yra aukštesnės galios teisės aktas, ir pareigos motyvuoti pažeidimu. Trečiojo pagrindo pirmoje dalyje Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas pritaikė Bendrųjų įgyvendinimo nuostatų išaiškinimą, prieštaraujantį pačių Pareigūnų tarnybos nuostatų normoms, kurioms įgyvendinti skirtos šios BĮN, ir pažeidė principą, pagal kurį Pareigūnų tarnybos nuostatai, kaip juos išaiškino Teisingumo Teismas Sprendime *Radek Časta*, neleidžia į pensijų draudimo stažo metus perskaičiuoti sumų, faktiškai neatitinkančių pensinių teisių. Trečiojo pagrindo antroje dalyje Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė pareigą motyvuoti, nes remdamasis prieštariniais motyvais nusprendė, kad nacionalinė pensijų institucija įrodė kapitalo vertės padidėjimą už laikotarpį nuo prašymo perkelti teises pateikimo iki faktinio perkėlimo.

Ketvirtasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas akivaizdžia vertinimo klaida ir pareigos motyvuoti pažeidimu, kuriuos Bendrasis Teismas padarė konstatavęs nesamą praturtėjimą be pagrindo. Pirmą, Bendrasis Teismas manė, kad nepagrįstas praturtėjimas atsiranda perskaičiavus į pensijų draudimo stažo metus tik dalį pervesto kapitalo, nors šis pervedimas vertinamas prašymo pateikimo dieną ir toliau taikoma vadinamoji „tariamųjų“ lėšų sistema, grindžiama kapitalizavimu. Ketvirtąjo pagrindo antroje dalyje Komisija remiasi pareigos motyvuoti pažeidimu: Bendrasis Teismas konstatavo nepagrįstą praturtėjimą nepaaiškinęs šio konstatavimo pagrįstumo atsižvelgiant į Komisijos argumentą, kad suinteresuotajam pareigūnui buvo grąžinta suma, viršijusi 3,1 % palūkanų normą.

**2018 m. vasario 23 d. Cour d'appel de Bruxelles (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį
sprendimą byloje Skype Communications Sàrl / Institut belge des services postaux et des
télécommunications (IBPT)**

(Byla C-142/18)

(2018/C 161/43)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour d'appel de Bruxelles

Šalys pagrindinėje byloje

ieškovė: *Skype Communications Sàrl*

atsakovas: *Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2002 m. kovo 7 d. Direktyvos 2002/21/EB⁽¹⁾ dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos, su pakeitimais, 2 straipsnio c punkte pateikiama elektroninių ryšių paslaugos apibrėžtis turi būti aiškinama taip, kad IP telefonijos paslauga, teikiama naudojantis programine įranga, kai skambutis užbaigiamas nukreipiant į viešojo perjungiamojo telefono tinklo fiksuotojo arba judriojo ryšio telefono numerį, numatytą nacionaliniame numeracijos plane (E.164 formos), turi būti laikoma elektroninių ryšių paslauga, nepaisant to, kad interneto prieigos paslauga, kuria naudodamasis vartotojas turi galimybę naudotis IP telefonijos paslauga, irgi yra elektroninių ryšių paslauga, o programinės įrangos teikėjas šią paslaugą teikia už atlygį ir sudaro sutartis su telekomunikacijų paslaugų teikėjais, tinkamai įgaliojais perduoti ir užbaigti skambučius viešajame perjungiamajame telefono ryšio tinkle, kurie leidžia užbaigti skambučius, nukreiptus į nacionaliniame numeracijos plane nurodytus fiksuotojo arba judriojo telefono ryšio numerius?

2. Jeigu atsakymas į pirmąjį klausimą būtų teigiamas, ar tas atsakymas nepasikeistų, jeigu būtų atsižvelgta į tai, kad programinės įrangos funkcija, leidžianti atlikti balso skambutį, tėra tik viena iš jos funkcijų, ir programinė įranga gali būti naudojama be jos?
3. Jeigu atsakymai į abu pirmuosius klausimus būtų teigiami, ar atsakymas į pirmąjį klausimą nepasikeistų, jeigu būtų atsižvelgta į tai, kad paslaugos teikėjas savo taikomų bendrųjų sąlygų aprašyme nurodo, jog neprisiima atsakomybės už signalų perdavimą prieš galutinį klientą?
4. Jeigu atsakymai į visus tris pirmuosius klausimus būtų teigiami, ar atsakymas į pirmąjį klausimą nepasikeistų, jeigu būtų atsižvelgta į tai, kad teikiama paslauga atitinka ir sąvokos „informacinės visuomenės paslauga“ apibrėžtį?

⁽¹⁾ 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų Direktyva) (OL L 108, 2002, p. 33; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 349).

**2018 m. vasario 23 d. Conseil d'État (Prancūzija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
byloje *Regards Photographiques SARL / Ministre de l'Action et des Comptes publics***

(Byla C-145/18)

(2018/C 161/44)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Conseil d'État

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: *Regards Photographiques SARL*

Kita kasacinio proceso šalis: *Ministre de l'Action et des Comptes publics*

Prejudiciniai klausimai

- Ar 2006 m. lapkričio 28 d. Direktyvos 2006/112/EB ⁽¹⁾ 103 ir 311 straipsnių, taip pat jos IX priedo A dalies 7 punkto nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad pagal jas, siekiant nuotraukoms taikyti lengvatinį pridėtinės vertės mokesčio tarifą, reikalaujama tik to, kad nuotraukos būtų darytos jų autoriaus, jo paties arba jam prižiūrint pagamintos, pasirašytos ir sunumeruotos neviršijant 30 vienetų kopijų, įskaitant visus dydžius ir pagrindus?
- Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar valstybėms narėms vis dėlto leidžiama netaikyti lengvatinio pridėtinės vertės mokesčio tarifo nuotraukoms, kurios, be to, nėra meninės?
- Jeigu atsakymas į pirmąjį klausimą būtų neigiamas, kokias kitas sąlygas turi atitikti nuotraukos, kad joms būtų galima taikyti lengvatinį pridėtinės vertės mokesčio tarifą? Be kita ko, ar jos turi būti meninės?
- Ar šios sąlygos turi būti aiškinamos vienodai visoje Europos Sąjungoje, ar pagal kiekvienos valstybės narės teisę, be kita ko, intelektinės nuosavybės srityje?

⁽¹⁾ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1).